

یاری فناوری

به کودکان کم توان

و تعامل خوبی که به صورت انفرادی با این کودکان برقرار می‌شود، بر عملکرد یادگیری آن‌ها می‌افزاید. مطالعه‌ی محققان ایرانی درباره‌ی برخی از نرم‌افزارهای آموزشی مخصوص کودکان دارای اختلال یادگیری در ریاضی که کودکان کم توان نیز به آن مبتلایند، نشان می‌دهد که این نرم‌افزارها به دلایل زیر به بهبود عملکرد یادگیری کمک می‌کنند.

۱. به کارگیری انواع حواس پنج‌گانه به کمک انیمیشن، صدا، تصویر، رنگ و حرکت؛

۲. فعال بودن دانش‌آموز در یادگیری؛

۳. قابلیت تکرار برنامه؛

۴. انفرادی بودن برنامه؛

۵. قابلیت کنترل سرعت یادگیری بر اساس توانایی‌های کودک

[یاوری، یاری‌یاری و رستگارپور، ۱۳۸۵]

در شماره‌ی حاضر نشریه، همکاران ما سعی کرده‌اند به برخی از تجربه‌های ایرانی و نیز جهانی در این زمینه اشاره کنند، باشد که با ارتقای توانمندی‌های این کودکان بتوان خانواده را از مزایای فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات به قصد سلامت بیشتر و شکوفایی قابلیت‌ها بهره‌مند ساخت.

منابع

- نریمانی، محمد؛ آقا محمدیان، شریاف، حمیدرضا؛ رجبی، سوران «اثر بخشی آموزش مدیریت خشم بر ارتباط مادران با فرزندان کم توان ذهنی و دیرآموز». فصل‌نامه‌ی اصول بهداشت روانی، سال نهم، بهار و تابستان ۱۳۸۶. شماره‌ی ۳۳ و ۳۴
۲. شکوهی، یکتا؛ محسن، زمانی «اثر بخشی آموزش مدیریت خشم بر ارتباط مادران با فرزندان کم توان ذهنی و دیرآموز». فصل‌نامه خانواده پژوهی، سال چهارم شماره ۱۵ پاییز ۱۳۸۷.
۳. یاوری، ماهنیا؛ یاری‌یاری، فریدون؛ رستگارپور، حسن «مقایسه‌ی سلامت روانی مادران کودکان استثنایی با سلامت روانی مادران کودکان عادی». فصل‌نامه‌ی پژوهش در کودکان استثنایی، سال ششم، شماره ۳، سال ۱۳۸۵.

تولد فرزند از لحظات زیبایی است که هیچ پدر و مادری آن را فراموش نمی‌کند. ولی اگر نقیصه‌ای در فرزند باشد، این لحظه اگر شیرینی‌اش از بین نرود، حداقل رنج افزا و دردناک است. مادران و پدران در این مواقع به دنبال راهکاری می‌گردند. انکار می‌کنند، دنبال نقطه‌ی امیدی می‌گردند و گاه مجبورند که رنجی دیر پا را تحمل کنند.

مطالعات نشان می‌دهند که نخستین ضربه بر مادر فرود می‌آید و مادران کودکان استثنایی، در مقایسه با مادران کودکان عادی، سلامت روانی کمتری دارند. هم چنین در مقایسه، مادران کودکان کم توان ذهنی از مادران کودکان نابینا و ناشنوا دارای سلامت روانی پایین تری هستند. [آقا محمدیان و رجبی، ۱۳۸۶]

تحقیقات نشان داده‌اند که والدین کودکان کم توان ذهنی در معرض مواجهه با انواع مشکلات خانوادگی و هیجانی قرار دارند. تمایلات پرخاشگرانه‌ی این کودکان و عملکرد ضعیف تحصیلی آن‌ها، از عوامل مهمی است که دائماً موجب خشم و ناراحتی والدین‌شان می‌شود. [شکوهی یکتا و زمانی ۱۳۸۷]

خانواده‌های بسیاری هستند که به خاطر داشتن کودکی کم توان یا دچار نقیصه‌های جسمانی بینایی و شنوایی، در روابط بین اعضای آن‌ها، اختلال ایجاد شده است و کودکان دیگر نیز نتوانسته‌اند از زندگی متعادل بهره‌مند شوند. گاه نیز روابط پدر و مادر دچار آسیب‌های جدی شده است. خوش‌بختانه در سال‌های اخیر، فناوری که همیشه مخلوق انسان

و در عین حال یاور او بوده توانسته است به یاری این کودکان بیاید و به‌خصوص در زمینه‌ی تطابق‌های هیجانی و عمل‌کرد یادگیری، یعنی همان عواملی که والدین از آن‌ها رنج می‌برند، به این کودکان کمک کند؛ از بازی‌های رایانه‌ای که از میزان پرخاشگری این کودکان می‌کاهد، تا نرم‌افزارهای آموزشی که به دلیل تمرین، تکرار

